

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măceșilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada
Laberint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 crăci v. a. sau 15 bani ro. n.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA“.

**Cu 30 Septembrie v. 1894
expiră abonamentele pe cuartalul
III. și pe luna Septembrie.****Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor pentru regulata expediție
a foil.****Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună după
stilul vechiu.**Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.
Abonamentul trimestral costă . . . 3 fl. 50 cr.**Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
cât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt rugați
a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.**

Administrațiunea.

Răspuns generalului Türr.

Ziarul „L'Époque“, din Paris, cu
data de 23 Septembrie, publică o con-
versație între stimatul seu director și
generalul Türr, reîntors din Perusia,
„unde a fost de față la marea mani-
festațiune italo-franceză.“ Domnul di-
rector al ziarului „L'Époque“ spune că
'i-a pus „mai multe întrebări spre a fi
bine informat“.Să-mi deee voi dl director al sti-
matului ziar „L'Époque“ să afirm, că
răspunsurile ilustrului general Türr,
„întorcându-se din Perusia, unde a fost
de față la o manifestație italo-franceză“,
sunt departe de a-l pute lumina asu-
pra chestiunii române. Sperasem că
aceasta se făcuse deja prin dl Cantilliîn același număr al ziarului și în ul-
tima mea carte: „Alianța Românilor cu
Maghiarii în 1859“, publicațiune despre
care dl Raqueni, directorul ziarului
„L'Époque“, a binevoit a-mi face câteva
complimente.Nu, ilustrul general (care, pentru
a se face mai simpatic Francezilor, „se
întoarce la Paris din Perusia, unde a
fost de față la manifestația franco-itali-
ană“) deloc nu a dat dlui Raqueni
informațiuni menite a-l lumina bine“.Exprimându-mă cu aceleași cuvinte
ca și generalul Türr, și eu zic, la rin-
dul meu: *ar trebui ca publiciști și scrii-
tori francezi să meargă în Transilvania,
și ei s'ar încredința, că în adevăr, Ma-
ghiarii sunt asupritori, precum pe drept
sunt acușați.* Da, ei n'ar auzi în
Transilvania decât vorbindu-se ro-
mânește, precum o zice generalul.
Bine înțeles! acolo trăesc mai mult decât
trei milioane de Români; ei preferă a
îndura regimul înspăimântător — pe
care-l știți — *prizoniri și temniți* —
decât a renunța să fie și mai de-
parte Români, rămânând supuși fideli
ai Maiestății Sale Regelui Ungariei.Această hotărâre a lor n'a stângi-
nit întru nimic eforturile șovinismului
maghiar de a maghiarisa cu de-a sila...
Dacă *Kultur-egylet-ul* n'a isbutit până
acuma, asta nu e din cauza lipsei de
energie nici din partea membrilor
acestei reuniuni cu caracter oficial, nici
din partea ocăruiorii.Generalul a zis dlui Raqueni,
că „se vorbește românește atât în școale,
cât și în municipii“.Da, se mai vorbește românește în
școale. Nici n'ar lipsi altoeva decât a
mai împedece pe Români a vorbi limba
lor în școalele întreținute prin ei înșiși!
Dar, mă rog, generale, arată-ne o sin-
turală școală întreținută pe chel-
tueala statului înființată pen-
tru Români și unde limba ro-
mână ar fi limbă de propunere.
Cele trei milioane de Români, precum
și ceilalți supuși din Ungaria plătesc
grele dări în visteria statului ungar,
guvernul din Budapesta cheltuiește în-
să milioane peste milioane pentru școalele
maghiare, pe când pentru învăța-
mântul poporului român nu dă
nimic, absolut nimic. Da, dl We-
kerle ar fi gata de tot a întreține
pentru Români școale maghiare, dar
românești nici-odată!Încât privește consiliile comunale,
rog pe general să-mi arete unul sin-gur, care ar fi autorizat de a se slugi
de limba română ca de limba oficială
a lui. Da! legea despre egala îndrep-
tărire a naționalităților permite, recere
folosirea, în comune, a limbii vorbite
de majoritatea locuitorilor. Dar' tocmai
fiindcă au cerut respectarea acestei legi
neabrogate, acei 25 reprezentanți ai po-
porului român sunt aruncați în beciu-
rile Seghedinului și Vașului, în urma
însăpăimântătorului proces dela Cluj.Pentru a dovedi, că Maghiarii
sunt o nație mult mai generoasă decât
Rușii sau Sârbii, dl generalul Türr
adauge la afirmarea sa privitoare la
școalele române, că Românii din Sârbia
și Basarabia n'au deloc școale.Întrecută dovedește oare aceasta, că
Maghiarii sunt mai generoși decât Rușii
și Sârbii? Și, înainte de toate, Românii
din Sârbia nu ocupă deloc în ținutul
Negotinului teritorul lor propriu,
istoricește al lor, cum e asta la Ro-
mâni din Transilvania. Dacă Rușii
n'au permis Românilor din Basarabia
de a avè școale românești, eu nu știu
deloc să le fi impus limba rusească.
Și apoi: nedreptatea lui Stan justifică
oare pe aceea a lui Bran?Da, aș condamna întocmai astfel
guvernul din Chișinev ca și pe acela
din Budapesta, pentru-că persecută na-
ționalitatea română. Decât, eu fac ur-
matoarea deosebire: că adevăr în Ba-
sarabia poporul român, neavând deloc
conștiință națională, se mulțumește de-
ocamdată cu ceea-ce 'i-se lasă, pe câtă
vreme acele trei milioane de Români
din Ungaria cer a trăi ca Ro-
mâni supuși ai Regelui Un-
gariei.Generalul Türr afirmă, — ceea-
ce-mi face multă plăcere, — că în-
totdeauna a fost amic al neamului ro-
mânesc. Ultima sa scrisoare către dl
Frederic Passy însă nu e, durere,
deloc un document merit a sprigini
afirmarea sa, precum voi avè părerea
de rău de a 'i-o dovedi în câteva zile,
în scrisoarea, pe care o scriu tocmai
amicului nostru comun, dlui Passy. Dl
director al ziarului „L'Époque“ va
vedè, că generalul Türr vorbea cu to-
tul altfel despre chestiunea naționalită-
ților și de aceea a Românilor în anii
1860, 1863 și 1876 decât cum d-sa
vorbește astăzi sub nefericita furturire
a șovinismului din Budapesta.Ceea-ce pot spune deocamdată ilus-
trului Maghiar din 1848, este că și
eu iubesc pe Maghiari și-i admir înmai multe privințe. Cu atât mai mult
sunt măhnit văzându-i încăpăținându-se
în greșelile lor politice față cu națiunea,
destinată, mai curând sau mai târziu,
a trăi în frăție cu Maghiarii sau a perl
cu ei laolaltă, în marea slavă.Mai este încă un lucru — cel din
urmă — în privința căruia nu mă pot în-
telege cu generalul Türr. Învi-
nuirea lui de *irredentism* la adresa
Românilor e nedreaptă și în
ori-ce cas nedocumentată. Ca
și în anul 1863, pe timpul călătoriei
generalului Türr în România, așa și
azi nu există irredentiști fie în
București, fie în Transilvania.
Noi suntem încredințați în aduncoimea
sufletului, că *insulele maghiare și ro-
mâne, pierdute în Oceanul slav, sunt
chemate a se ajutara reciproc, ear' nu a
se sfășia una pe cealaltă.*Să binevoască generalul a ceti
ultima-mi broșură despre alianța Ro-
mânilor cu Maghiarii în 1859; va găsi
acolo exprimată aceeași dorință sinceră.În loc de a trimite pe dnii Ováry
și Pázmándy în Italia și în Franția
pentru a surprinde bunavoința presei
prin toate mijloacele posibile, eu fac ge-
neralului respectuos propunerea să vină
el însuși în România pentru a se con-
vinge de ceea-ce eu zic ac, și pe urmă
a trece cu mine în Transilvania. Îl
voi face eu să pipăe el însuși rănile
sângerânde ale națiunii române, pe care
zice că o iubește și care n'ar dori și
ea decât a pute iubii pe compatrioții sei
maghiari.

V. A. Urechidă,

senator, fost ministru, presedintele Ligii române.

Dl Kaftan, delegatul ceh a răspuns la
telegrama noastră cu telegrama următoare:Budapest, 2/10 1894. *Herrlichsten
Dank für Euere schmeichelhafte Anerkennung.
Vive la nation roumaine!*Adece: „O sinceră mulțumire pentru mă-
guitoarea voastră recunoștință. Trăească na-
țiunea română!“Incidentul Kaftan-Chlumețky. Enun-
ciațiunea baronului Chlumețky (presiden-
tul delegațiunii austriace și unul din conducē-
torii partidului ovreo-liberal austriac) făcută în
ședința de alaltieri a delegațiunii austriace
cu privire la chestiunea română, a pro-
dus o impresiune foarte neplăcută în Cislei-
thania. Aceasta se vede dintr'un articol al
lui „Deutsches Volksblatt“, în care acest ziardupă-ce expune faptul, face grave imputări
baronului Chlumețky, pentru-că nu a ad-
mis o discuțiune asupra chestiunii române în
delegațiunea austriacă „Chestiunea ro-
mână, zice numitul ziar, nu e numai o
chestiune internă a Ungariei, ci ea
atinge interesele întregii monarhii“. Ziarul
face apoi aspre muștrări membrilor de-
legațiunii, pentru că nu a luat poziție față
cu enunțiațiunea presedintelui Chlumețky.
„Ca un singur om ar fi trebuit să se ridice“,
zice numitul ziar, „spre a protesta în contra
unei vătămări atât de eclatante a drepturilor
delegațiunii austriace prin baronul Chlumețky“.

O voce rusească despre delegațiuni.

Cetim în ziarul rusec „Novosti“ următoarele:
„Știe toată lumea, că politica externă a mo-
narhiei austro-ungare nu o fac Austriacii, ci
Maghiarii. Și în urma acestora atențiunea se
îndreaptă mai mult la delegațiunile maghiare
ca la cele austriace. Cu ocazia asta s'a do-
vedit că între membrii delegațiunii maghiare
și între ministrul comun de externe Kálnoky,
nu este o înțelegere întru toate. Așa de pildă
în chestia română. Maghiarii chiar și în po-
litica externă, și cu deosebire referitor la sta-
tele balcanice, ar vrea să procedă cu mij-
loace brutale, ar vrea să se pur-
ceadă și față cu popoarele Peninsu-
lei-Balcanice cu asemenea brutali-
tate și se 'i apele în aceeași mē-
sură ca pe Români, Slovaci și
Sârbii din Ungaria. Vorbirea lui Kál-
noky despre corectitatea regatului român
despre alipirea acestuia către alianța triplă
nu 'i-a îndestulit pe Maghiari, care se tem
de irredentismul român și nu se încred în
sinceritatea guvernului român. Maghiarii au
pretins dela Kálnoky garanție. El însă
n'a putut să le de, ci a dat să înțeleagă că el
are în vedere interesele întregii monarhii și
nu numai ale Ungariei. Din aceasta s'a is-
cat o ceartă teribilă în presa maghiară. Foile
șoviniste au cerut pe față ca delegațiunea
maghiară să-i dea lui Kálnoky vot de blam.
Kálnoky negreșit știe foarte bine că în
România s'a format o ligă pentru spri-
ginierea Românilor ardeleni, dar' știe și aceea, că nu
se poate amesteca în asemenea afaceri și nu
poate pretinde ca statul vecin să exerceze o
presiune voinică, asupra opiniunii publice de
acolo. Și pe lângă aceea România, după-cum
zise Kálnoky, servește cu credință interesele
triple alianțe... Între vederile lui Kálnoky
și ale membrilor delegațiunii maghiare este
dar' o diferență mare și poate că nu vor
lipsi nici urmările cele mai serioase“.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Episcopul Melchisedec.

Vieța Episcopului Melchisedec,
este obiectul discursului de recepțiune în Aca-
demia română al dlui Ioan Kalinderu. Rēs-
punsul la acest discurs 'l-a făcut dl D. A.
Sturza.Dl D. A. Sturza aprețiază mai întâiu
meritele dlui Kalinderu și continuă a vorbi
într'un chip interesant despre activitatea po-
litică a episcopului Melchisedec.

Reproducem această parte a discursului.

Dl D. A. Sturza zise:

„M'am crezut dator să amintesc toate
acestea cu ocaziunea solemnă de astăzi, pen-
tru-ca să se răspândească în publicul român
conștiința profundă ce avem cu toții, că
am dat episcopului Melchisedec un demn și
valoros succesor.“Nu sântei, precum era el, servitor al
altarului dumnezeesc; dar' serviți de ani în-
delungați cu credință și devotament la altarul
dreptății și al patriotismului, la altarul științei
și al culturii.Ați făcut, domnule coleg, elogiul epis-
copului Melchisedec și ați reamintit, pe lângă
lucrările sale științifice, participarea sa la
două mari evenimente din dezvoltarea neamului
și a statului român: la voturile divanului ad-
hoc și la declarațiunea autocefaliei bisericești
naționale.În amndouă aceste evenimente epis-
copul Melchisedec a ocupat un loc important,pe care nici un contemporan nu-l poate răpi
și pe care istoria îl va reserva.Făcând parte din cler, episcopul Melchi-
sedec nu a uitat în amândouă aceste impre-
giurării că biserica e chemată să vieze în
popor și că clerul, eșit el însuși mai ales din
popor, are a îndeplini o misiune fără seamen
de importantă, aceea de a pregăti poporul în
desvoltarea lui culturală internă, aceea de a
întări pe calea adevărului și a virtuții, aceea
de a asigura prin credința tare în cele sufe-
tești și dumnezești credința tare în viitorul
frumos și luminat al neamului.A fost un semn caracteristic al anului
1857, că întreg poporul a luat parte la miș-
cările de reînvier, ce se manifestau atunci
cu atâtă putere. Întreg neamul românesc,
dela vladică până la opincă, era în picioare,
cu mîntea trează, cu sufletul aprins, cu inima
plină de datoriile sacrificiilor ce 'i-se impu-
neau. Acei cari trăind departe de popor, nu
urmăreau și nu-l urmăreau în tainicul lui mers
și erau incapabili de a pricepe agitațiunea ce-l
cuprindea, stau uimiți dinaintea semnelor vi-
guroase de viață ce isbucneau din țărâname
și din cler, două trepte ale societății ce se
credeau înmormântate în nesimțire umiltoare
și deșădătoare. Impulsiunea decisivă a miș-
cării din 1857 a fost dată de cler și de țē-
râname, căci la reînvierea lor s'a aprins făclia
reînvierii întregului neam. Când țēranul și
preotul voiau cu hotărâre unirea, cine se mai
putea opune cu o influență hotărâtoare la
avântul genului românesc, în prezentul imediat
de atunci și în viitorul mai depărtat? Com-
plotul lui Vogoridi și al trabanților lui era
condamnat din capul locului a fi și a rămânede risul lumii, cu tot pericolul ce el repre-
senta în sine.În această fasă însemnată a vieții na-
țiunii, Melchisedec a fost la înălțimea preo-
tului și a patriotului.Lucrările lui Melchisedec în divanul
ad-hoc au așezat calea, pe care am pășit
înainte, până am ajuns a restabili indepen-
dența bisericii naționale.Cuvântările ce el a ținut la Huși de pe
amvon cu ocaziunea alegerilor la divanul
ad-hoc și la adunarea, care a ridicat pe sca-
nul domniei Moldovei pe Cuza-Vodă, a avut
în timpul lor un mare răsunet și caracte-
rizează aspirațiunile futurgului popor.Clerul pricepea atunci admirabil, că bi-
serica română nu poate avè o influență asu-
pra societății românești, decât menținându-se
pe fundamentul venerabil al canoanelor și
având constant în vedere perfecționerea cultu-
rală a neamului românesc. Biserica răsări-
teană trebuia să devină în România tot atât
de independentă ca și statul, pentru-ca ea
să poată fi pentru națiune punctul ei de ra-
zim cel mai puternic în dezvoltarea morală a
poporului, atât de necesară pentru asigurarea
desvoltării politice și naționale.Melchisedec avu darul de sus de a fi
unul din lucrătorii în această vie suferitească
a neamului românesc.El a prelucrat acele însemnate memorii,
din care reese viu necesitatea istorică a in-
dependenței bisericii române, necesitatea ei
culturală și națională. El a împins la întâi-
ul act, care constituie în timpurile noastre in-
dependența bisericească, la consacrarea prin
arhieriei țērie a sfântului mir. El a luatparte la acea consfătuire memorabilă a episco-
patului român, care a fost hotărâtoare pen-
tru recunoașterea neatrării bisericii noastre.Pe tronul patriarhatului ecumenic din
Constantinopol se suise un arhieru demn
de această înaltă pozițiune, un bărbat lumi-
nat, creștin plin de osârdie, păstor atent al
turmei lui Christos. Cu inimă creștinească,
Ioachim IV. vedea în înălțarea miraculoasă a
României mâna însăși a Celui de sus, și din
propria lui inițiativă a făcut propunerea de a
recunoaște autocefalia bisericii române. Te-
renul Bizanțului este însă luncos; obiceiul
de multe-ori secular al intrigilor sbuciumă și
astăzi societatea de pe malurile încântătoare
ale Bosforului. Ioachim se temea de indis-
crețiunii, care să împedeze realizarea dorinței
sale, căci recunoașterea independenței bise-
ricii române era legată de rezolvarea mai
multor chestiuni delicate, asupra cărora urma
făcând condițiune. Noi ceream recunoaștere ne-
condiționată a autocefaliei bisericii naționale;
împiegurimea patriarhatului ținea încă la
oare-care restricțiuni. Textul cererii epis-
copatului nostru către patriarhul ecumenic și
răspunsul acestuia erau de discutat iute și în
secret, până nu se vor amesteca alții, ca să
complice situațiunea.Nu putea să facă guvernul singur nimic.
La această lucrare trebuia să participe clerul
prin înălții lui reprezentanți, prin episcopat.
Atunci se țin în Februarie 1855 o adunare
secretă la metropolia din București, la care
lucră parte metropolii și episcopii țērie. În-
aintea de a intra la vorbă, toți făcură legămēt
solemn, ca nimic din cele-ce aveau a se per-
tracta să nu fie divulgate, până-ce cu voea șibinecuvântarea Celui de sus, chestiunea nu
va fi rezolvată. În taină fu redactată scri-
soarea către patriarhul ecumenic; în taină
fu îndreptat tomosul de recunoaștere. În lu-
crarea delicată pregătitoare a acestor acte,
rînduții episcopatului au fost episcopul Ro-
manului Melchisedec și episcopul Dunării-de-jos
Iosif. Urmară încă câteva timp tratative între
București și scaunul ecumenic, până-ce în fine
formulele noastre fură adoptate.Numai atunci, când faptul se îndeplinise,
s'a tras cortina și biserica română reapăru în
vechia ei neatrare.Tomosul patriarhal sosi la 1 Mai 1855,
în apropierea zilei de 10 Mai, a acelei zile
în care s'erbam înălțarea independenței și a
regatului României, înălțarea dinastiei noastre
regale. În ziua de 1 Mai 1855 se făcū cu-
noscut poporului întreg independența bisericii
române, care în simțul lui Ioachim trebuia să
devină pavăză și ajutor bisericii răsăritene,
ear' mai ales scaunului ecumenic, precum mai
nainte a și fost în timpuri de grea cumpenă
pentru ortodoxie.Amintesc în scurt participarea epis-
copului Melchisedec la aceste acte mari, pen-
tru-că ele sunt punctele culminante ale vieții
lui și pentru-că ele vor rămâne și pentru
viitor de mare învătătură pentru poporul și
clerul nostru.Prin legea creștinească, căreia el s'a
închinat dela întâia descălecatore sub Trai-
an împăratul, poporul român s'a ținut nestri-
cat în mijlocul furtunilor neasemēnat de mari
și de grele, cari au trecut peste dînsul și pe
care le-a învins pe toate.

Chestiunea română în delegațiunea austriacă.

Extragem după „Pester Lloyd” din ședința de 14 Octombrie partea privitoare la incidentul delegatului ceh-tiner Kaftan de care am pomenit în nrul nostru de ieri.

Vorbind de Serbia și Bulgaria. dl Kaftan continuă:

„Interesele Austriei în comerțul pe mare dela gurile Dunării din Sulina, recersă întreținem bune relațiuni cu România; decăt este de temut că procesul Memorandului din Cluj a stricat foarte mult vasei Austriei în România.

Oratorul insistă apoi asupra faptului că în Transilvania a fost introdusă o geometrie electorală favorabilă elementului maghiar.

Președintele, liberalul Chlumetzky spuse apoi că ar fi în „interesul ambelor părți” ca delegatul să nu vorbească asupra acestui obiect.

Kaftan arată însă că în delegațiunea ungară s'a vorbit pe larg și că acolo s'a exprimat dorința, că în interesul întregii monarhii trebuie să se pune stavilă agitațiilor române, deci putem vorbi în interesul întregii monarhii.

Președintele se opune și mai departe, dar Kaftan zise: Regret că mi-se ia posibilitatea de-a vorbi asupra unei chestiuni ce-i și pentru noi de interes. Apoi oratorul citează pe Zichy, precum deja știm, care a zis că lupta naționalităților este o nenorocire și continuă: Aduc aminte de vorbele M. Sale care o zis în Caransebeș cătră clerul rom-cat., ca el să intervină cu toate puterile pentru pacificarea conștiinței naționalităților.

Față de acele contraste naționale, m' am mir de unde și-a luat guvernul maghiar puterea de a întreprinde marea acțiune de politică bisericească, acțiune în care nu a fost atât vorba de o luptă pentru legea căsătoriei civile ci de putere între parlament și Coroană.

În continuarea discuției a mai revenit și delegatul ceh Pačak la chestia română. El a zis:

Eselenția Sa ministrul Kálnoky a scăpat în delegațiunea austriacă cu câte-va frase blande, dar în cea maghiară discuția ce se anunța ca o furtună a curs ca un fior de primăvară. Însă dacă Eselenția Sa este un amic atât de sincer ai păcii, el ar fi putut să indice, ce ușor se pot evita aceste ficțiuni românești. Libertatea tuturor națiunilor și egala lor îndreptățire este mijlocul cel mai bun de a scăpa de astfel de afaceri externe.

Fie-care națiune are dreptul la libera sa dezvoltare și nici un neam de pe lume nu are drept să imdece pe celelalte în libera lor dezvoltare, dacă nu voește să păcătuiască în contra libertății. Și marele patriot Ludovic Kossuth a avut acest principiu, l'a recunoscut în scrierile sale și regretă că nu l'a urmat totdeauna.

Pentru-că astfel de principii, cum s'au auzit de curând în Varzin și pe care le-a adoptat o foaie de aici („Pester Lloyd”) împreună cu alte foi, sunt principii vrednice de evul mediu dar' nu de veacul XIX.

Astfel au fost zugrăviți Maghiarii de deputații cehi. Zugrăveala e realistă. Cum

Prin lege creștinească se va ține el și de aci înainte nebiruit de relele, ce scutură societățile omenești; căci legea creștinească semnifică curățenia vieții, pășirea cu siguranță pe calea celei mai înalte și mai sublime morale, plină de sacrificii interne și externe, cari purifică și oțlesc inima și sufletele oamenilor spre fapte bune și plăcute lui Dumnezeu.

Prin cler național și luminat, vejuind și predicând în numele lui Christos, poporul român a căpătat învătătură și povăț, mângâiere și speranță.

Clerul însuși însă nu poate să ajute, fără să fie întreg și deplin al neamului și al țării. El trebuie să vieze prin neam și în neam, să se însufe din aspirațiunile și din geniul lui.

De cler se poate zice ca și de armată, că în afară din țeară nu are ce vedea și că numai prin țeară și în țeară poate el forma acea putere irezistibilă, ce dă națiunii întregi tărie.

Se mai cere dela cler, ca el să stea neclintit pe fundamentele de două-ori millenare ale credinței ortodoxe, căci numai astfel se poate ține pe sine și pe popor în sferele înalte și curate ale învătăturii Mântuitorului.

Aceste simțăminte le vedem noi sădite în inima Domniei-Voastre, cultivate în acțiunile Domniei-Voastre, scumpe și ilustre coleg; și de aceea Academia-Română, păstrătoarea culturii naționale, este fericită a vă număra printre cei mai aleși ai ei.

D. A. Sturdza.

sunt, așa s'a spus că sunt: medievale. Atâtea lovituri de ciocan, ce se aud ba ici ba dincolo vor pironi în curind în coștiug — principiu „medieval”.

Al XX-lea proces de presă

al „TRIBUNEI”.

(Raport special al „Tribunei”.)

Cluj, 2 Octombrie n.

Ceea-ce caracterizează pertractarea procesului de azi, este scurtimea lui; nimic altceva nu-l deosebește de celelalte de până acum, pentru-că între aceiași oameni și în același loc se petrece, unde de justiție vorbă nu mai poate fi.

Pe la 8^{1/2} ore tribunalul este constituit: Br. Szentkereszty Zsigmond, președinte; Becsek Lajos și Izekutz Gyula juzi. Notar: Bartók József.

Procuror: Lázár Aurél. Tâlmăciu: Dr. Lehmann Robert.

Dintre acușai: Andreiu Balteș, redactor și Ioan Popa Necșa, editorul foii.

Nefiind jurații întruniți în numărul cerut de lege, tribunalul provoacă pe jurații prezenți, ca să se întregească la numărul de 36.

Astfel la orele 10 ședința se suspendă, pentru-ca jurații să se întregească.

La 10^{1/2} ore, fiind jurații întruniți în numărul cerut de lege, ședința se re deschide și se procede la sortarea juraților, care aveau să constituie curtea.

Se sortează patru jurați, când la al cincilea se observă, că acesta în listă nici nu figurează, nici nu se află de față, ceea-ce produce o ilaritate generală, ear' domni Maghiari, împreună cu tribunalul, se rușinează ei înșiși de blamagiul lor.

Se vede, că în urmă erau niște nume dela procesele vechi, care nu erau inserate între numele juraților de azi.

Constatând președintele din oficiu greșeala comisă, procede la o nouă sortare a juraților, care sunt următorii:

Trandafir Miklós, Péterfy Zsigmond, Dr. Gyalui Farkas, Dr. Moldován Gergely, Basenszky József, Dr. Deák, Dr. Albert, Szatmári Árpád, Pusztai Béla (actor), Öry Ernő, Dr. Udránszky László, Ambrus Gergely, ear' Dr. Iancsó György și Dávida Leo, jurați suplenți.

Fiind astfel curtea constituită, jurații sunt provocați a-și depune jurământul.

Constatându-se apoi, că dintre acușai, numai redactorul și editorul foii sunt prezenți, deoarece-ce autorii adresei incriminate, fasionând, că dînși nu și-au trimis adresa spre publicare, au scăpat de sub acasă, — se ia naționalul acușaiilor prezenți.

Se cetesc apoi actul de acasă în limba maghiară, a cărei traducere acușaii nu o pretind și în limba română.

Președintele dispune apoi, ca să se cetască articolul incriminat în traducere maghiară, care este o adresă de aderență la Aurel C. Popoviciu și e datată din Sân-Georgiu-român, subscrisă fiind de Solomon Halită și conșoții.

După acestea se ridică dl Ioan Popa Necșa: Dacă dl procuror și-a retras acușă față cu autorii adresei incriminate, atunci, neavând acușă nici față cu mine motive mai grave, îl rog să și-o retragă și față cu mine.

Nici tribunalul, nici procurorul însă nu dau nici o atențiune observării dlui Popa, ci trec peste ea la ordinea zilei.

Urmează interogatoriul acușaiilor.

Preș. (cătră Balteș): Ai d-ta cunoști despre articolul incriminat?

Acus. Balteș: Da!

Preș. (Arătând „Tribuna”): Asta e foaia, în care s'a publicat adresa incriminată: Acus. Balteș: Da!

Preș.: D-ta ești redactor pe când s'a publicat acest articol în foaie?

Acus. Balteș: Da, eu eram.

Preș.: Cetit-ai acest articol înainte de a se tipări?

Acus. Balteș: Da, negreșit că l'am cetit.

Preș.: Și n'ai aflat într'insul nimic punibil?

Acus. Balteș: Nu am aflat.

Preș.: N'ai aflat, că adresa aceasta cuprinde în sine laude și preamăriri la adresa unui om pedepsit de lege?

Acus. Balteș: Ba da, aceasta am aflat-o, însă ca necunosător de paragrafi, n'am reflectat la împregiurarea, că ea va fi urmărită de paragrafi legii.

Preș.: Mai fost-ai pedepsit pentru asemenea lucruri.

Acus. Balteș: Da, am mai fost pedepsit, însă nu pentru adrese de aderență, ci pentru alte delict de presă.

Preș.: Datu-ți-a dl Popoviciu el însuși această adresă spre publicare?

Acus. Balteș: Nu-mi aduc aminte, dacă aceasta ori alta, pentru-că dînsul mi-a dat mai multe de acestea spre publicare.

Preș. Avut-ai d-ta știre despre aceea, că Aurel Popoviciu a fost osândit la 4 ani închisoare și la amendă de 500 fl.?

Acus. Balteș: Da am, avut.

Preș.: Primești răspunderea pentru adresa incriminată?

Acus. Balteș: Da, o primesc fără in-doeală.

Preș. (cătră I. Popa Necșa): Fosta-d-ta editorul foii, pe când a apărut articolul incriminat?

Popa Necșa: Da, am fost.

Preș.: Ai cunoști, că adresa incriminată, în acest număr al foii a apărut?

Popa Necșa: Da.

Preș.: Cetit-ai articolul acesta înainte de a se publica în foaie?

Popa Necșa: Nu l'am cetit.

Preș.: Primești răspunderea pentru el?

Popa Necșa: Da, o primesc, deși nu l'am cetit.

Se cetesc apoi atestatele acușaiilor, din cari se vede, că amândoi au fost pedepsiți atât cu închisoare, cât și în bani pentru delict de presă.

După acestea, provocat fiind, procurorul Lázár își ține rechisitorul, care în resumat este următorul:

„Onorat Tribunal! Onorată curte cu jurați!

„Am să-mi susțin de astădată acușă față cu două figuri demne de compătimit ale mișcării române. Dacă aș dispune chiar de un dar al oratoriei, tot nu m'aș folosi de acest dar, pentru-că fapta în sine mă dispensează dela aceasta.

„Aici, dlor, de astădată nu este vorba de delict politic, ci de neglijarea datoriei de ziarist, de publicist.

„Cuprinde-se în articolul incriminat preamărirea unei fapte punibile ori nu? Dacă da, atunci condamnabili sunt amândoi acușaii; și cui și se aduce laude și preamăriri? I-se aduce aceluia, care pedepsit a fost pentru fapte grave și urmărite de asprimea legilor patriei noastre. Ear', după-cum lămurit se vede din actul de acasă, aceasta s'a făcut; deci și acușaii pedepsiți trebuie să fie.

„Inteligența D-voastre, dlor jurați, imi este destulă garanție, pentru-ca eu dispensat să fiu dela înșirarea și dela adaugerea unor noue motive pentru susținerea acusei. Expresionile folosite în articolul incriminat sunt prea suficiente, pentru-ca acușaii să și primească o deamnă răsplătat pentru faptele lor.

„Amândoi acușaii sunt doi oameni, cari aplicați sunt parte ca redactor, parte ca editor la o foaie, care se bucură azi de o trecere considerabilă, care este cetită de un foarte mare număr de cetitori, ei trebuie prin urmare să cumpenească bine ceea-ce fac și conștii să fie de datorii lor.

„De astădată datorii D-voastre, dlor jurați, este ca să pronunțați asupra lor un verdict condamnator, pentru-ca în viitor cu mai multă atențiune, cu mai multă trezvie să și vadă de afacerile lor.”

După aceasta renunțând acușaii la dreptul lor de apărare, președintele reasumează cele petrecute în decursul pertractării și dă notariul spre cetire cele 7 întrebări, la cari juriul are să și dea răspunsul seu.

Se cetesc apoi §§-ii respectivi, pe baza cărora se cere condamnarea acușaiilor, ear' președintele făcând pe jurați atenți la datoria lor de jurați și de cetățeni independenți, pe la 12^{1/2} ore predă acestora actele, ca să se retragă și să aducă verdictul.

Pe la orele 12 juriul se reîntoarce în sală și prin „vrednicul” seu raportor Moldován Gergely, anunță în unanimitate verdictul seu condamnator.

În fine tribunalul se retrage și pe baza verdictului pe la 12^{1/2} ore în numele Maiestății Sale enunță următoarea sentență:

Andreiu Balteș, ca fost redactor al foii „Tribuna” se condamnă la 3 luni temniță ordinară, Ioan Popa Necșa, ca fost editor al foii la 2 luni temniță ordinară; ambii la suportarea speselor de 34 fl. 63 cr., la publicarea în limba maghiară a sentenței în fruntea foii „Tribuna”, ear' din cauțiunea acestor foie se confiscă 500 fl.

Acușaii insinuă recurs de nulitate, ear' procurorul împreună cu tribunalul și cu „cinstita” curte a juraților, mulțumiți fiind cu sentența adusă, se felicită reciproc și se depărtează cu un diavolesc zimbet pe buze, mândri de marea isbândă raportată.

I. B.

Spicuri din foile maghiare.

Organul guvernamental „Pester Lloyd” scrie în numărul seu de ieri următoarele:

„Reîntoarce din străinătate. Membru Academiei maghiare, arhivarul Leopold Ováry, s'a reîntors din străinătate, unde a petrecut timp mai îndelungat ținând conferențe asupra chestiunii române. Ováry a fost bine primit la Paris și Roma, și broșura sa privitoare la

chestia română a dat-o și regelui Humberto, care l'a mulțumit. Ováry va face ministrului de interne un raport despre rezultatul călătoriei sale...”

Care va să zică: academicianul Ováry a fost trimis în străinătate ca agent al guvernului. Tot așa va fi fost și Páznándy, cum îi zic Francezii lui Pázmány...

Bietul Hieronymi! Crede că în chipul acesta va rezolva chestia română, crede că prin mijloacele sale bănești, va pute să înăbușe vocea dreptății!

Noi luăm însă lupta și pe acest teren și-l asigurăm, că dacă nu ne-a înfricat prin gendarmii și temnițele sale, cu atât mai puțin ne va descurăgia când vorba e de a arăta străinătății simțul de justiție al Ungurilor.

„Mohács és Vádrács” publică un interviu pe care un negustor de vinuri l-ar fi avut cu bătrânul prinț Ernest Windischgrätz.

Toate foile maghiare reproduc acest interviu, care se sifrește cu următoarele cuvinte ale prințului:

„Dacă M. Sa ar asculta de sfetniciei Sei, ar fi cu totul altă lume. Dar' M. Sa dorește pace și înțelegere până la sfârșitul vieții sale, lucru prin care îngreunează poziția succesorului seu...”

Pentru-că, zice prințul, consilierii actuali, nu sunt deloc mulțumiți cu politica pe care o fac Ungurii, și bătrânul prinț prevede, că urmând Ungurii și pe viitor aceeași politică, viitorii consilieri ai viitorului monarh o să aibă multe greutăți, până să stăvilească curentul actual șovinist.

„Magyarország” dela 2 Oct. scrie:

„Forța n'are drept, îndreptățire numai dreptatea are!”

Dacă ar fi să se pedepsească toți Ungurii, căți calca acest principiu, nr-ar trebui cel puțin trei păduri de — nuiele.

Dela congresul studenților.

Apel cătră poporul român.

La congresul studențesc din Constanța s'a redactat și următorul apel:

POPORULUI ROMÂN.

Poporul român, plugarului muncitor din provinciile subjugate, aceluia, care cu atâta abnegațiune a suferit de veacuri jugul străin și totuși a știut a nu și părăsi limba, obiceiurile și caracterul seu de Român; aceluia, pe care străinii atât de mult l-au despoiat și exploatat; dar' nici-când nu s'a descurajat de un viitor mai bun, studenții universitari români din România liberă, Transilvania, Banat, Bucovina și Basarabia, întruniți în al XV-lea congres ținut la Constanța, locul exilului de odinioară al marelui poet Ovidiu, îi trimit expresiunea sentimentelor lor celor mai entusiaste, incurajările și alipiarea lor cea mai devotată.

Poporul muncitor e baza unei națiuni, un adever, de care studențimea e pătrunsă cât mai mult.

Ai suferit de 19 veacuri în pământul îngreșat de sângele strămoșilor tei, vei și și acum, când atențiunea lumii mari, a Europei culte e ațintită asupra ta, să pui în faptă idealul ce-l propăga cu atâta abnegațiune martirii tei, ai căror discipuli sântem și noi și care am jurat, că nici-când nu te vom părăsi.

Acum e timpul, când admirându-te să ne punem la inimă devisa: înainte și învingerea va fi a noastră.

Constanța, 13 Septembrie 1894.

Tinerimea universitară română.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Valca-Begheului, Sept. 1894.

Onorată Redacțiune!

Deși cam târziu, imi i-au voie a vă relatea cele întâmplate în comuna Coșiava, tractul psec Făget, ctul. Caraș-Severin în ziua de 15/27 August a. c., cu ocaziunea sfârșirii noului edificiu bisericesc.

Încă în presara zilei de 15/27 August conform celor prescrie de ritul gr.-or. s'a mutat din biserica veche în cea noua cele sfântite prin dl G. Popoviciu preot și asessor consistorial însoțit fiind de încă alți doi preoți.

În ziua următoare la 8—9 oare s'a început sfârșirea bisericii prin dl protopop S. Olariu ca exmis din partea ven. consistor și cu o asistență de 7 preoți.

Biserica spațioasă, era înopodită cu icoane sfinte și cu verdeața, printre candelabre și icoane precum și în policandru falfaea mândrul nostru trei color.

Biserica era aproape îndăsnită de oameni, dar' aproape mai mulți străini ca locuitorii din aceea comună.

O rea impresiune au făcut patru gendarmi, care stăteau în curtea bisericii sub decursul liturgiei, înarmați din talpi până în picioare. Nu știu la a cui porunca a venit, căci ca privitori numai, știu că nu astfel se prezentă.

La finea sfântei liturgii, dl protopop Olariu a ținut o pătrunzătoare cuvântare, potrivit cu însemnătatea zilei, prin care îndeamnă pe credincioși a urma regulat la biserica, spunându-le că biserica ni-a mai rămas singurul loc, unde ne mai putem mângâia sufletul și inima în aceste timpuri de tristă memorie.

După sfârșire, s'a dat banchet, la care a luat parte cam vre-o 50 de persoane. Aici s'a început sub decursul prânzului șirul toastelor. Primul și al doilea la ținut dl protopop, care a toastat întru sănătatea Majestății Sale și a Preasfinției Sale dl episcop diecesan N. Popea accentuând, că dela acești doi prim factori, depinde bună starea, înaintarea și cultura poporului, atât pe terenul bisericesc cât și politic.

S'au mai ridicat apoi toast pentru dl protopop, pentru poporul din Coșiava etc., ear' pe urmă învătătorul Caba a rostit un frumos toast pentru acei bărbați eroi care au luptat pentru tron și patrie, eluțându-și vieața pentru actualul Împărat și Reg. Dl Caba a sfârșit cu cuvintele: „Aceia națiune care nu și știe iubi, stima și onora pe acei fii, care au luptat pentru binele națiunii, nu e vrednică de a trăi”. După aceea întreprinde o colectă pentru ridicarea monumentului A. Iancu.

Cu regret trebuie aci să amintesc, că vorbitorul nu și-a ajuns scopul cel urmărea, ba ce e mai mult, și s'a reproșat din partea unor asistenți, că „nu putem amesteca politica în chestiune de caracter pur bisericesc” (Sic!) și mi-se pare din considerare, că se nu se altereze cumva sentimentele Kossut-istului notar Lévy, care încă era prezent. E cam bătător la ochi cum o persoană a înpus unei mulțimi de vre-o 50 persoane. Astfel treaba aceasta a rămas baltă.

A mai toastat și alți on. domni dar' imi scapă numele ceea-ce onor. cetitori binevoească a-mi ierta.

După banchet, a urmat un animat și vial joc. Era încântător cum damele și domnișoarele toate purtau la sin ori la brtu tric-colorul. Am mai putut observa și trei costume, două femeiești și unul bărbătesc care de care mai frumoase cu o broderie foarte variată și aleasă, reprezentând cele trei ținuturi românești Banat, Ardeal și România.

Și aci observ, pentru a însemna pe viitor: în costum, ori în trei colori fiind, se nu și uite damele și d-șoarele de a nu mai juca îngânfatul Csárdás” (Afară ca acest joc!)

Petrecerea a durat până în zori de zi, când cu toții ne-am despărțit. „nu!”

Türü, 29 Octombrie 1894.

Onorată Redacțiune!

În comuna Türü acum de 4—5 ani, există un cor vocal compus din tineret și alți locuitori români, a căror număr în urma frumosului progres ce s'a făcut până în prezent, se mărește din zi în zi.

Nu voesc să afirm că posedem un cor regulat. Aceasta e cu puțință numai acolo, unde membrii lui au școală de lipsă pentru a pute fi instruați în cântări pe note; pot afirma însă, că amăsurat îndiginiților noastre locali el merită toată lauda.

În toate Domniele și sârbătorile, precum și la alte ocaziuni d. e. înmormântări, examene etc., el a satisfăcut atât cu cântările bisericești, cât și cu numeroasele arii naționale așteptările celor-ce le-au auzit; numai cu acestea din urmă a produs mult sânge reu în contrarii neamului nostru. De aci citațiunii peste citațiuni a parochului local, a docentului și a zeci de coriști pela pretură și pela tribunalul din Alba-Julia.

În 16 l. c. coriștii au făcut o excursiune la Glogoveț, unde după executarea cântărilor sub decursul sf. liturgiei, au fost primiți cu multă bunăvoință și însufățire din partea preotului local și a întreg poporului din acea comună curat românească.

Ear' în 23 l. c., în urma unei invitări din partea unor români buni din Crăciunelul-inferior, comună așezată în depărtare de 1/2 oară din Türü, coriștii au făcut a doua excursiune acolo, executând cu multă precisiune și dulceață cântările bisericești sub decursul sf. liturgii.

Cu atât mai scandalos și revoltător s'a purtat cu această ocaziune nerușinatul de jude comunal Zenoviu Mărginean de acolo. Merită că acest trădător al neamului seu se fie cunoscut publicului român din giur, care sper că-l va ști desprețul la toate ocaziunile, evitând ori-ce contact cu dînsul. Acest slujbaș unguresc pe când coriștii cântau duioasa doină

al lui Lucaciu, a năvălit asupra lor strigând cu furie: nu-mi trebuie cântările lui Lucaciu, afară din sat nu-mi trebuie cântări de aceste! Acest trădător de neam, de când a ajuns din grația stăpânilor sei jude comunal, s'a demoralizat cu totul, perzându-și tot simțul românesc și de bunacvenință. În tovarășie cu jidanul de acolo, care numai cu vre-o câțiva ani înainte de aceasta a venit cu zdrențele în spate, astăzi își bate joc de o comună frunțasă română. Preotul este un bărbat calificat și român brav, dar intențiunile dînsului salutar sînt paralizate de acești oameni ajunși la avere din sudoarea poporului și spriginiți de actualii arîndatori armeni a curții baronului Bánffy Jenő din Crăciunel, ear' docentele e fiul nerușinatului jude.

Locuitori români bravi și cu simțăminte românești ca Ioan Borcea, au fost despoiați în urma denunțării miserabile a judeului și a jidanului de dreptul de licență, simplamente că sînt români adevărați și s'au purtat ca atari și sub decursul pertractării procesului Memorandului.

Până unde a ajuns acest om în perderea conștiinții sale de creștin și român dovedește și cauzal următor:

Un biet de moț cu cercuri trecînd prin comună, s'a abătut în prăvălia jidanului, din eroare, sau precum mulți afirmă cu intenția rea, jidanul din un ban dat spre plată, i-a retorsor mai mult cu vre-o câțiva cruceri decît a trebuit.

Moțul fără a căuta la crucerii întorși a eșit din prăvălie continuîndu-și mereu drumul. La jidan ca de comună, s'a aflat și păcătosul jude, care la seunul dat de jidan năvăli cu doi slujbași beți, asupra bietului Moț, trăindu-1 în prăvălie între bătăi, și pedepsindu-1 cu o sumă de bani lui convenabilă, pe cari au beut-o în prăvălia spurcatului jidan, bătîndu-și joc de acest nefericit Moț. Un locuitor din Tîriu indignat de această procedură barbară, a refuzat a bea din beutura procurată și îndulcită pe banii Moțului, și s'a depărtat imediat după cele văzute.

Sper că aceste șire vor recomanda destul pe acest nemernic jude, disprețului publicului român peste tot și cu deosebire celui din acest giur, ear' românii de bine din Crăciunel și giur lumași de conducătorii lor, vor încungiura prăvălia unui jidan nespălat, provăzîndu-se cu cele de lipsă din prăvălia bravului român Ioan Borcea. În urmă rog ca și celelalte ziare române se iee notiță despre aceasta.

I-san.

CRONICĂ

Românii și milenul. Pe „Ellenzék” îl jignește mult „apelul” nostru publicat într'un prim-articol, ca pe sîrbările milenului să eșim și noi Românii în fața lumii cu doava existenței noastre, cu o istorie mare și fidelă a trecutului și prezentului nostru. Am știut-o noi și înainte de a se pronunța „Ellenzék”, că nimic nu-i doare așa de mult pe compatrioții nostri, ca chiar dovezile din care „lumea cultă se va pute convinge, că în Ungaria nu sînt numai Maghiari”, ci sîntem și noi și alții.

Otto Hermann înaintea alegătorilor sei. Deputatul Otto Hermann și-a ținut la 30 Septembrie n. darea de seamă înaintea alegătorilor sei din Mișcolț. Intre altele a vorbit și despre agitațiunile naționaliste.

În interesul adevărului. Dăm loc următoarelor rînduri, pe care le primim dela Beiuș: În nr. 193 al „Tribunei” am citit, că la alegerea de notar, întemplată aici în 19 l. c., directorul Ioan Butean și protopopul Aug. Antal au votat pe lîngă candidatul maghiar. Ați fost rău informați, deoarece directorul I. B. pe timpul alegerii a fost ocupat cu lucruri oficioase și n'a putut participa, ear' protopopul A. A. a votat pe lîngă candidatul român T. Ciupea. Atata în interesul dreptății.

Tot în interesul adevărului însă, reproducem următoarele din „Gazeta”, al cărui raportor ocupîndu-se de această alegere scrie: „Observ, că pe lîngă toată ticăloșia onora, dacă Românii ar fi luat cu toții parte la alegere, ei ar fi izbăviți. Mulți însă au absentat, parte din trîndăvie, parte pentru-că le era frică, fie de critica Românilor, fie de ura Maghiarilor”. Oare ocupațiunile „oficioase” ale dlui Butean de ce natură au fost? Nu se putea d-sa nici măcar un șert de cîș reze până la sala de votare?

Profesori imorali maghiari. Mai când era am luat din foi ungurești știrea despre Sdoma ce o făcea un profesor cu elevii săi în Orade. Azi cetim în „Gazeta Transilvaniei”: Ferestri sparte. Ni-se spune, că azi-noapte au fost sparte patru ferestri dela școala română de fetițe din loc. Făptuitorul a fost prins. După-cum ni-se asigură, el este un profesor dela scoalele publice ungurești din Brașov. Nu ne ocupăm mai amănunțit cu comentarea acestei știri, căci se comenta de îndejănuș ea înșasi. Dacă astfel de exemple i-se dau tinerimii maghiare din partea pedagogilor sei, cine s'ar mai pute mira de spiritul dușmănos și netolerant, în care e crescută această tinerime față

cu tot ce nu este maghiar? — Dar' mai ales cine poate pretinde ca, unde se găsește mișei ca acesta, noi să trimitem copiii la învățătură. Nouă ni-se scriu din Brașov următoarele, pe care le-am primit în momentul ultim: Un profesor dela gimnaziul ungureș din Brașov, Czinege, Sécui, fost director substituit în anul trecut, și-a fost probat Luni noaptea felul culturii sale spîrgînd la ferestri la școala română de fete din Brașov. Sînt 19 ferestri la partea edificiului, unde își începuse profesorul maghiar activitatea, n'a putut sparge însă decît 4, căci l-au prins niște Români, cari l-au dat pe mîna poliției. S'a făcut și arătare. În ziua următoare s'a dus domnișorul să se roage de iertare, imbiindu-se și plătînd paguba. Autoritatea școlară va ști să trateze pe acest individ după-cum merită.

Episcopul Rimely despre politica bisericească. Un membru al partidului liberal a avut zilele acestea un interview cu episcopul Dr. Carol Rimely diu Neusohl, cu care privilegiu episcopul a făcut următoarele declarațiuni interesante cu privire la politica bisericească a guvernului maghiar: După părerea mea, nu trebuie să imităm statele luate ca model, ci să învățăm din exemplele lor. Abia după 25 până 30 de ani se vor arăta roadele amare ale reformelor bisericești. Starea și dispoziția mea între credincioșii mei slovaci mă îndeamnă la o activitate pacinică și patriotică. Vezi d-ta, eu nu sînt bigot. Și Coroana e mai liberală de cum crezi d-ta. Fără această libertate nu aș fi putut aduce educațiunea repositului principe de Coroană până acolo, încît la examenul asupra vieții națiunilor a exclamat: „Nu există pe lume o națiune, care se-și iubească atât de ferbinte patria ca cea maghiară”. Fără această libertate nu s'ar fi putut întempla, ca să pot propune fiitorului domnitor capo d'operele de oratorie ale lui Kossuth și, cu învoarea monarhului însuși, manifestul de detronare. De altfel, chiar și din punctul de vedere al chestiunii naționalităților, eu nu țin de foloșitoare reformația. Slovaciile mei ca și Românii vor emigra mai bucuroși, decît să se supună acestor legi. Într'un stătat atît de poliglot ca al nostru, reformele actuale sînt periculoase. Mosaicul se risipește ușor dintr'olovitură, și fiecare din aceste reforme sînt olovitură grea asupra statului nostru ce seamănă cu un mosaic.

Denunțantul! fi zic foile maghiare. Este un tîner amplotat maghiar din Ardeal. (Lui „Ellenzék” îi e rușine, că-i din Ardeal). Îl chiamă Szász Károly și s'a făcut renumit prin aceea, că a înaintat recurs în contra dreptului de alegător al lui Kossuth Ferencz. Este huiduit și batjocorit de întreaga presă maghiară, pentru-că a protestat în contra unui nou abuz, ca în mod ilegal să fie înscris fiul dictatorului în lista de alegători. Sîrmană țeară.

Cum e Turcul, și pistolul. Din Mediaș ni-se scrie, că venind la 1/13 Septembrie baronul Apor, fișpan, în oraș, la gară a fost întimpinat de cătră d-nii V. Binder și Adolf Kein. Acesta din urmă ținea în gură o țigară mare. Fișpanul s'a arătat foarte indignat de această lipsă de condescendență. N'are de ce fi supărat! Cum e Turcul, și pistolul!

Morbul Țarului. O depeșă din Berlin anunță cu data de 30 Septembrie n. c. în Copenhaga sosese știri foarte îngrijitoare despre stadiul morbului Țarului. În cercurile oficiale din Berlin starea lui e privită ca foarte serioasă. Împăratul Wilhelm primește zilnic buletine dela Petersburg.

Biserică protestantă în Madrid. „Agence Havas” anunță din Madrid, că la 23 c. n. s'a sfințit biserica protestantă ridicată acolo. Actul sfințirii l'a săvîșit arhiepiscopul de Dublin, lordul Plurket. La ceremonie au asistat foarte mulți Englezi ai coloniei din Madrid, peste o sută de Spanioli și mai multe deputațiuni ale logelor francmasonilor. Aceasta e prima biserică protestantă în Spania.

60.000 fl. este câștigul principal al losurilor expozițiunii din Lemberg, care se plătîște în numărăru cu o detragere de numai 10%. Atragem atențiunea p. t. cetitorilor nostri, că tragerea se va ține irevocabil la 16 Octomvrie.

Posta redacțiunii.
I. F. în C. Am publicat deja o coreșpondență.

Mai nou.
Crisa ministerială maghiară.
„Magyarország” dela 3 Octomvrie, ce ne sosește acum, scrie la loc de frunte: „Fiăth, fișpanul din Alba-Regală, care este unul din intimii guvernului, cu ocaziunea ședinței de ieri a congregațiunii comitatense, a zis într'un cerc mai restrîns: „Crisa ministerială este rezolvată. Szilágyi rămâne, ear' Hieronymi se duce.

Cale bună!

Buletin meteorologic.
Sibiul, 3 Octomvrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Modulul lunor 727.4)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
729.5	-0.8	+16.3	+21.0+13.2
			SO

Din țeară 1 Oct. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul	
			direcția	țaria
Budapesta	762	+10.6	NV	2
Sătmar	764	+19.6	NO	2
Cluj	763	+10.2	—	—
Orșova	762	+15.2	O	4
Arad	71	+13.1	O	3
Pansiova	718	+14.5	SO	3

Bibliografie.

A apărut un mare și elegant volum intitulat: „Isprăvile lui Păcală”, epopee populară în 24 cînturi (cu ilustrațiuni de Jiquidi), de dl P. Dulfu, profesor.

Di Dulfu avînd merita reputație de bun scriitor, mai ales în genul popular recomandăm cu tot dinadinsul iubitorilor de literatură acest interesant și recreator volum.

Se află de vînzare la librăria Socec, C. Sfetea, București.

Di N. G. Crupensky, directorul monetăriei statului, a scos de sub tipar un interesant și elegant volum intitulat: „Medaliile române sub regele Carol I. și alte câteva medalii mai vechi.

anul acesta a apărut în editura Müller o carte cu deosebire interesantă: „Galicisme, proverbe, maxime, barbarisme”, de dl Al. Demetrescu, profesor de limba franceză la liceul Sf. Sava și la școala de ofițeri.

În cap. I. autorul a expus în ordine alfabetică sub titlul de „Galicisme” peste 1400 formule usuale explicate în românește și însoțite de exemple usitate în conversațiune.

Cap. II. și III. se compune din o colecțiune de proverbe și de maxime întrebunțate.

În fine în cap. IV. Barbarisme, se expun expresiuni necorecte din punctul de vedere gramatical sau al spiritului limbii.

Din această simplă expunere se înțelege de ce importantă este o asemenea lucrare pentru elevii școlilor secundare începînd din clasa III și pentru toți cei-ce țin a perfecțiunea și a mînul conversațiunea franceză.

A apărut: „Istoria evului antic” pentru clasa I. secundară, de I. Găvănescu, profesor la universitate și inspector școlar.

Cartea este cartonată și prevăzută cu hărți istorice și cu numeroase ilustrațiuni.

Se află în deposit la tipografia Carol Gőbl strada Doamnei și la librăria Socec, Ioanițiu, Alcalay, Carol Müller; ear' de vînzare la toate librăria din România.

A apărut: „Coruri”, de Ioan Costescu, carte didactică aprobată de ministerul român al instrucțiunii pentru usul școlilor primare și secundare în genere.

A apărut: „Conducătorul copiilor la scriere și cetit”, precum și „Povestitorul învățătorului” pentru cl. I. de I. Cionca, profesor. Depositul la librăria C. Müller, București.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Posturi vacante:
— Un post de învățător la școala confes. gr.-or. din Voivodinț, protopresbiteratul Vîrșeșului (dieceasa Caransebeșului). Emolumentele sînt: salariu în bani 300 fl., patru stîngini de lemne, din care are a se încălzi și sala de învățămînt; paușal scripturistice 4 fl.; pentru conferențe și adunarea generală 10 fl.; cuartir liber.

Petițiunile se se substearnă până în 18 Octomvrie v. oficiului protopresbiterat gr.-or. al Vîrșeșului în Srediștea-mică.

— Un post de învățător la școala răsăriteană română din Retișor, protopresbiteratul Vîrșeșului (dieceasa Caransebeșului). Emolumentele sînt: salariu în bani 300 fl.; pentru conferențele învățătoresști și adunarea generală 10 fl.; paușal scripturistice 5 fl.; cuartir liber cu grădina de legumi și doi stîngini de lemne; un jugăr de pămînt de arătură; dela fiecare înmormîntare, la care va fi pofit câte 30 cr.; pentru scripturistice 15 fl.

Petițiunile se se substearnă până în 18 Octomvrie v. oficiului protopresbiterat gr.-or. al Vîrșeșului în Srediștea-mică.

Oălbăndarul țilei.
22 Septembrie (4 Octomvrie) 1894.

Lullian: Muc. Foca Săniștil.
Gregorian: Franc. Sev.
Soarele: răsare 5.55 apune 5.46 m.

Buletin meteorologic.
Sibiul, 3 Octomvrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Modulul lunor 727.4)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
729.5	-0.8	+16.3	+21.0+13.2
			SO

Din țeară 1 Oct. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul	
			direcția	țaria
Budapesta	762	+10.6	NV	2
Sătmar	764	+19.6	NO	2
Cluj	763	+10.2	—	—
Orșova	762	+15.2	O	4
Arad	71	+13.1	O	3
Pansiova	718	+14.5	SO	3

Economie

„Făgețana” institut de credit și economii în Făget. Direcțiunea institutului de credit și de economii „Făgețana” ca societate pe acțiuni în Făget (Bănat) în ședința sa ținută la 13 Septembrie a. c. a decis, cu ulterioara aprobare a adunării generale, înmulțirea capitalului social prin a III-a emisiune de acțiuni în număr de 400 eventual 600 în valoare nominală de fl. 100.

Fiind fondul de rezervă al institutului peste fl. 10.000 și pentru egalarea acțiunilor din emisiunea I și a II-a, prețul emisiunii se fixează cu fl. 114 și fl. 2 spese de emisiune pentru fiecare acție.

Din prețul de emisiune fl. 100 vor constitui capitalul de acțiuni; — fl. 14 se vor adauge la fondul de rezervă; ear' fl. 2 se vor folosi pentru acoperirea speselor emisiunii.

La subscriere se vor solvi după fiecare acție fl. 12, și anume: fl. 10 în prima rată și fl. 2 spese de emisiune, subscrișii sînt însă în drept a solvi deodată mai multe rate sau și prețul întreg al acțiunii, computându-se 6% interese după suma solvită înainte de termin.

Terminele și ratele ulterioare le va fixa direcțiunea estmod, ca întreaga valoare a acțiunilor să fie solvită până la finea anului 1895. Cu începerea anului 1896 acționarii noi vor intra în egala îndreptățire cu cei vechi.

Direcțiunea.

Trageri. La tragerea dela 1 Octomvrie n. a losurilor statului din 1854 câștigul principal de 30.000 fl. l'a nimerit s. 41 nr. 10, al doilea de 5000 fl. s. 2723 nr. 20. Au câștigat apoi: 2000 fl. s. 919 nr. 2, s. 989 nr. 12, s. 3139 nr. 37, s. 3431 nr. 45 și s. 3913 nr. 41; 1000 fl. s. 88 nr. 42, s. 668 nr. 43, s. 1410 nr. 34, s. 2731 nr. 19 și s. 3909 nr. 27.

La tragerea losurilor Tisei au eșit următoarele serii: 192 343 392 404 785 805 955 1095 1164 1381 1382 1418 1738 2149 2777 3012 3218 3269 3754 3895 4000 4051 4136 4170 4269. Câștigul principal de 100.000 fl. l'a nimerit s. 404 nr. 4; au mai câștigat apoi: 1000 fl. s. 955 nr. 2, s. 1418 nr. 47, s. 2149 nr. 33, s. 4051 nr. 100 și s. 4170 nr. 85.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 2 Oct n. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 4.60 până 5.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.70 până 4.30, sîcăr 70 până 74 chilo fl. 3.10 până 3.50, orz 63 până 68 chilo fl. 3.60 până 4.—, ovăș 42 până 48 chilo fl. 2.10 până 2.50, mîlaiu 70 până 74 chilo fl. 4.60 până 5.—, mîlaiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.10 până 1.30, sîmînță de cânepă 48 până 50 chilo fl. 4.50 până 4.80, mazăre 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.50 până 8.50, fasole 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.—, pîsat de grâu 100 chilo fl. 13.30 până 14.—, fînă nr. — fl. 13.— fînă nr. 12.— fl. —, fînă nr. 10.— fl. —, sîlînă 100 chilo fl. 54.— până 56.—, unsoara de porc fl. 56.— până 58.—, sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sîu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 98.— până fl. 40.—, sîpun fl. 20 până 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.40 până 1.80, cânepă fl. 35.— până 36.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirit p. 100 L. % 54— până 57 cr., carnea de vită chilo 52 cr. până 61, carnea de vită 96 până 40 cr., carnea de porc 44 până 43 cr. carnea de berbec —28 până 34 cr., ouă 10 ea 20

Tirgul de rîmători în Stelnbroch. În 1 Oct. n. s'au notat: ungurești bîtrîni grei 40 1/2 cr. până 41— cr., de mijloc 40 1/2 cr. până 41— cr., ungurești grei tînci 42 1/2 cr. până 43— cr., de mijloc 43— cr. până 44— cr., ușori 45— cr. până 46— cr. — or marfă țerănească grea 40 1/2 cr. până 41 1/2 cr. de mijloc 42— cr. până 42 1/2 cr., ușoră 44— cr. până 45— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 42— cr. până 43— cr., transito de mijloc 42— cr. până 43— cr., transito ușori 41 1/2 până cr. 43— cr.

Fabrica de mătășă G. HENNEBERG (furnisor cesaro și regesc al Curții), ZÜRICH, trimite direct la privați: Stofe negre, albe și colorate de mătășă dela 45 cr., până la fl. 11. 65, metru — lucii, dungate, carite, după mostră, damaste etc. (circa 240 calități și 200 colori diverse, desenuri etc.) scutite de porto și de vamă în locuștia la privați. Mostre ad circulandum. Epistolele costă 10 cr., și cărțile postale 5 cr. porto în Elveția.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Oct. n. 1894.

Sămănuțe	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilo.		Prețul per 100 chilo	
		deci.	păna	dela	păna
Grâu					
Băncănească nouă	75	—	76	—	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—	—
Grâu „Posta”	75	—	76	—	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—	—
„Bacfa”	75	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—	—

Sămănuțe	Soiul	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilo.
Sîcăr			
Orz	de nutreț	70—72	5.06 6.11
	de vînzare	60—62	5.70 6.10
	de berbe	62—64	6.30 7.10
Ovăș		64—66	7.30 8.40
Cucurus (porumb)	bănaș	39—41	5.60 6.06
	de altsoia	75	—
Mîiu		75	6.10 6.20
Hrișcă		—	—

Mărfi	Cantitatea	Prețul per 100 chilo.	
		dela	păna
Grâu	Sept.-Oct. Maiu-Iun.	6.21	6.22
Cucurus	Maiu-Iun. Iul.-Aug.	5.74	5.76
Ovăș	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	5.67	6.08
		6.01	6.08

Produse diverse	Soiul	Cursul	
		dela	păna
Sem. de trif.	Lucearnă ungurească	48.—	52.—
	roșie	58.—	61.—
Oleu de rap.	rașinat	—	—
Uns. de porc	dela Posta	51.50	52.—
	dela țeară	—	—
Hlînăină	svîntată	48.50	49.—
Sîu		—	—
Prune		10.20	10.75
Licter	slavon, nou	14.—	14.50
	băncănească	—	—
Miere	brută	—	—
	galbînă străcurată	—	—
Coarș	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	—	—
	Drojduțe de spirit	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Octomvrie n. 1894.

Hărție-monetă română	Cump. 9.88	vînd. 9.90
Lire turcești	11.15	11.20
Imperiali	10.10	10.18
Ruble rusești	1.82	1.32

Bursa de Budapesta.

Din 1 Oct. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	121.90
de aur ung. 4%	96.70
ung. val. cor. 4%	126.50
Împrumutul căilor ferate ung.	124.—
Amort	

LE GRIFFON
hartie adevărat franceză

SA SE OBSERVE MARCA **A SE FERİ DE TOATE IMITATIUNILE.**

CEA MAI BUNĂ
CEA MAI CAUTATA
HARTIE DE CIGARETE

cea mai prietenoasă pentru sănătate

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

In atelierul „Institutului Tipografic” din Sibiu se caută
Culegători-tipografi.
Condițiune sigură.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:
CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.
Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Hârtie de scrisori
cu inscripția
„Totul pentru Națiune!”
lozina sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:
PORTRETUL
dlui Dr. Vasile Lucaciu.
Un tablou în mărime de 38x28 cm.
Prețul 50 cr.

Săptămâna penultimă **Losuri à 1 fl.** **dela expoziția din Lemberg.**
Câștigul principal 60.000 Florini.

11 Losuri 10 fl. —
6 Losuri 5 fl. 50
pentru porto și lista câștigurilor sunt a se alătura încă 20 cr.

Se capătă în Sibiu la **Iacob L. Adler**, schimbător de bani.

recomandă: **Biurul de loterie al expozițiunii regnicolare din Lemberg. Viena, I. Bartensteingasse 4.**

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Budapesta—Predeal										Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova										Copsa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Expres	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Expres	Tren accelerat	Tren de persoane									
10.05	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.00	1.55	1.55	7.20	6.25	8.36	11.00	9.00	9.15	4.00	pl. Viena . . . sos.	5.50	7.20	7.05	6.45	2.24	11.34	7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.34	6.20	12.42			
8.25	2.10	1.55	9.15	Budapesta . . . ↑	5.50	7.00	7.00	1.50	8.15	Vineri	1.80	8.30	2.25	7.00	pl. Budapesta . . . sos.	6.30	10.20	2.10	1.25	8.25	3.58	1.08	9.00	8.11	5.12	11.18			
11.24	4.07	3.58	9.05	Szolnok . . . ↑	2.80	5.23	3.50	11.46	4.55	1.80	10.30	3.41	9.21	11.15	sos.	4.19	8.21	12.11	6.15	11.38	12.50	11.38	12.50	11.38	12.50	11.38			
1.85	5.46	11.38	12.50	P-Ladány . . . ↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24	1.80	10.40	3.46	9.31	11.21	pl. Caepléd . . . sos.	4.04	8.18	12.06	6.00	1.85	5.46	11.38	12.50	11.38	12.50	11.38			
3.46	7.08	1.50	2.12	sos.) Oradea-mare . . . pl.	2.25	2.25	11.04	8.43	12.28	4.43	1.47	5.49	12.52	1.20	sos.)	12.58	5.10	10.51	10.01	3.46	4.07	2.24	2.19	pl.)	7.44	4.49	10.45		
4.07	7.18	2.24	2.19	pl.) Mezö-Telegd . . . sos.	2.18	10.44	8.88	11.41	11.41	4.43	1.47	5.49	12.52	1.20	pl.)	12.58	5.10	10.51	10.01	4.07	7.18	2.24	2.19	pl.)	7.44	4.49	10.45		
4.89	7.48	3.08	3.49	Rév . . . ↑	1.82	10.07	8.18	11.07	11.07	4.49	2.12	5.55	1.30	sos.)	12.26	10.45	9.58	2.31	4.89	7.48	3.08	3.49	Bratca . . . ↑	6.02	6.54	8.88			
5.23	8.18	3.46	2.24	Rév . . . ↑	1.26	9.30	7.47	10.32	10.32	4.49	2.12	5.55	1.30	sos.)	12.26	10.45	9.58	2.31	5.23	8.18	3.46	2.24	Bratca . . . ↑	6.02	6.54	8.88			
5.45	8.40	4.07	4.07	Bratca . . . ↑	2.55	9.10	10.18	10.18	10.18	6.47	6.16	8.02	5.52	pl.)	9.20	8.55	7.50	11.00	5.45	8.40	4.07	4.07	Ciucia . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
6.34	9.07	4.58	4.17	Ciucia . . . ↑	5.40	12.47	8.31	7.08	9.41	6.47	6.16	8.02	5.52	pl.)	9.20	8.55	7.50	11.00	6.34	9.07	4.58	4.17	Ciucia . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
7.18	9.37	5.32	4.50	Huedin . . . ↑	4.52	12.17	7.58	6.39	9.02	6.47	6.16	8.02	5.52	pl.)	9.20	8.55	7.50	11.00	7.18	9.37	5.32	4.50	Huedin . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
8.05	10.37	6.24	5.55	Ghirbeu . . . ↑	2.55	6.58	8.05	9.05	9.05	8.21	9.23	7.42	11.05	pl.)	12.26	10.45	9.58	2.31	8.05	10.37	6.24	5.55	Ghirbeu . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
8.32	10.37	6.59	5.55	pl.) Cluj . . . sos.	2.00	11.01	6.14	5.25	7.30	8.21	9.23	7.42	11.05	pl.)	12.26	10.45	9.58	2.31	8.32	10.37	6.59	5.55	pl.)	3.28	4.06	8.88			
8.49	9.06	8.40	6.11	pl.) Cluj . . . sos.	10.45	5.45	4.48	6.47	6.47	8.21	9.23	7.42	11.05	pl.)	12.26	10.45	9.58	2.31	8.49	9.06	8.40	6.11	pl.)	3.28	4.06	8.88			
9.06	9.06	9.08	6.27	Apahida . . . ↑	9.23	3.58	3.00	5.21	6.29	9.23	9.23	7.42	11.05	pl.)	12.26	10.45	9.58	2.31	9.06	9.06	9.08	6.27	Apahida . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
10.08	10.08	10.40	7.27	Ghiris . . . ↑	8.58	3.06	2.20	4.47	4.47	11.05	12.28	11.47	11.81	sos.)	12.58	10.45	9.58	2.31	10.08	10.08	10.40	7.27	Ghiris . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
10.87	10.87	11.25	7.50	Cucerdea . . . ↑	8.58	3.06	2.20	4.47	4.47	11.81	12.58	12.16	11.81	sos.)	12.58	10.45	9.58	2.31	10.87	10.87	11.25	7.50	Cucerdea . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
11.07	11.07	11.54	7.50	Uioara . . . ↑	2.48	2.00	4.29	2.27	2.27	11.81	12.58	12.16	11.81	sos.)	12.58	10.45	9.58	2.31	11.07	11.07	11.54	7.50	Uioara . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
11.81	11.81	12.84	8.17	Vintul-de-sus . . . ↑	8.23	2.11	1.23	4.02	4.02	11.81	12.58	12.16	11.81	sos.)	12.58	10.45	9.58	2.31	11.81	11.81	12.84	8.17	Vintul-de-sus . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
11.48	11.48	11.40	1.00	Aid . . . ↑	8.06	1.45	12.54	3.42	3.42	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	11.48	11.48	11.40	1.00	Aid . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
12.25	12.25	11.55	1.40	pl.) Teiuș . . . sos.	7.59	1.10	2.49	2.49	2.49	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	12.25	12.25	11.55	1.40	pl.)	3.28	4.06	8.88			
12.50	12.50	2.17	2.85	Crăciunel . . . ↑	12.39	2.27	2.27	2.27	2.27	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	12.50	12.50	2.17	2.85	Crăciunel . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
1.04	1.85	3.14	3.14	Blaj . . . ↑	7.80	11.45	1.39	1.39	1.39	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	1.04	1.85	3.14	3.14	Blaj . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
1.85	1.85	3.84	9.44	Micăsasa . . . ↑	6.56	11.29	1.18	1.18	1.18	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	1.85	1.85	3.84	9.44	Micăsasa . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
2.18	2.18	3.49	9.44	pl.) Copsa-mică . . . sos.	6.54	11.14	1.01	1.01	1.01	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	2.18	2.18	3.49	9.44	pl.)	3.28	4.06	8.88			
2.82	2.82	4.11	9.59	Mediaș . . . ↑	6.41	10.55	12.46	12.46	12.46	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	2.82	2.82	4.11	9.59	Mediaș . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
3.04	3.04	1.39	4.48	Elisabetopol . . . ↑	6.20	10.21	12.16	12.16	12.16	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	3.04	3.04	1.39	4.48	Elisabetopol . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
3.39	3.39	2.05	10.51	Sighișoara . . . ↑	5.58	9.42	11.39	11.39	11.39	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	3.39	3.39	2.05	10.51	Sighișoara . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
4.01	4.01	2.27	6.10	Hașfalău . . . ↑	4.27	7.45	10.02	10.02	10.02	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	4.01	4.01	2.27	6.10	Hașfalău . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
5.26	5.26	7.50	12.26	Homorod . . . ↑	3.53	7.01	9.22	9.22	9.22	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	5.26	5.26	7.50	12.26	Homorod . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
6.08	6.08	8.30	12.58	Ágostonfalva . . . ↑	3.37	6.35	8.57	8.57	8.57	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	6.08	6.08	8.30	12.58	Ágostonfalva . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
6.40	6.40	9.08	1.15	Apatia . . . ↑	3.16	5.58	8.23	8.23	8.23	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	6.40	6.40	9.08	1.15	Apatia . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
7.16	7.16	9.38	1.84	Feldioara . . . ↑	2.45	5.08	7.48	7.48	7.48	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	7.16	7.16	9.38	1.84	Feldioara . . . ↑	3.28	4.06	8.88			
8.00	8.00	5.07	10.25	pl.) Brașov . . . sos.	7.01	2.18	10.37	7.01	7.01	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	8.00	8.00	5.07	10.25	pl.)	3.28	4.06	8.88			
11.00	11.00	5.14	2.19	pl.) Brașov . . . sos.	7.01	2.18	10.37	7.01	7.01	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	11.00	11.00	5.14	2.19	pl.)	3.28	4.06	8.88			
12.26	12.26	5.59	3.01	pl.) Timiș . . . sos.	6.00	1.42	9.57	5.57	5.57	10.55	11.40	11.40	10.55	pl.)	11.25	7.10	5.50	4.10	12.26	12.26	5.59	3.01	pl.)	3.28	4.06	8.88			
1.11																													